

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola ad Romanos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Jacob. c. 1. v. 17.

itaque redempti, & sanctificati, & sapientes facti sumus. *Omne autem datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum, hoc est Deo. Cum ergo Christus sapientiam, & sanctificationem, & redemptionem nobis largiatur, quomodo non est Deus?*

λελυτρώμεθα τὸν κτὶ Χριστῶ, καὶ ἡγασμένοι, καὶ σοφοὶ γεγονήμεν. πάντα δὲ δόσεις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον αὐτῶν ἐστὶ, καὶ καταβαῖνον πατρὸς τῆς φωτῶν, ποτεστὶ θεῶ. εἶτα πῶς ἐστὶ θεὸς ὁ Χριστὸς, ὁ σοφίαν τε καὶ ἀγιασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν ἡμῶν δωρησαμένους;

ANNO CHRISTI 436

Quod per Christi sanguinem redempti sumus.

Ὅτι λελυτρώμεθα διὰ τῆς αἱματός τῆς Χριστοῦ.

Ex epistola prima Petri.

Ἐκ τῆς Πέτρου ἐπιστολῆς πρώτης.

1. Pet. c. 1. v. 18.

SCIENTES quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paterna traditionis, sed precioso sanguine quasi agni immaculati Christi & incontaminati. Redempti enim sumus, Christo proprium pro nobis corpus impendente. At si ut homo vulgaris habeatur, quomodo illius sanguis vite omnium æstimationem ad dignitatem exæquat? Si autem Deus erat in carne, qui vndique dignissimus est; sane cumulatissimum per illius sanguinem precium pro totius mundi salute impensum est, & satis decenter.

ΕΙΔΟΤΕΣ ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιῆς ἡμιῶν αἰσχροφῆς πατρὸς πατρώδου, ἀλλὰ ἡμῶν ἀίματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.] λελυτρώμεθα γὰρ τὸ ἴδιον σῶμα δεδωκότος ὑπὲρ ἡμῶν τῆς Χριστοῦ. ἀλλ' εἰ μὴ ὡς ἀνθρώπος νοεῖται κοινός, πῶς ἀντάξιον τῆς ἀπάντων ζωῆς τὸ αἷμα αὐτοῦ; εἰ δὲ θεὸς ὡς ἐν σαρκὶ ὁ πάντων ἀξιώτερος, ἀξιοχρεῶς ἢ λύτρωσις τῆς κόσμου παντὸς διὰ τῆς ἰδίου αἱματος εἶναι δὲ, καὶ μάλα ἐικότως.

Quod Christi mors mundo salutaris extiterit.

Ὅτι ὁ Χριστοῦ θάνατος τῷ κόσμῳ σωτήριον.

Ex epistola ad Romanos.

Ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους.

Rom. c. 5. v. 8.

COMMENDAT autem caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Rursum: Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius; multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Si mundus ali-

ΣΥΝΙΣΤΗΣΙ δὲ τὸ εἶναι ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς, ὅτι ἐπ' ἀμάρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. πολλῶν ἔν μάλλον δικαιοφάντες νῦν ἐν τῷ αἱματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Ἐπάλιν εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τῆς θανάτου τῆς υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶν μάλλον καταλλαχθέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.] ἰκοῦν εἰ

ANNO CHRISTI 431.

μη ἐπέφρασε ἡ σὺν ζῶσιν ἡ ἀνάστασις, εἰ μὴ ἐν αἵματι καὶ θανάτῳ χρησίμως παραληφθέντι, καὶ οἰκονομικῶς, διὰ τὴν ἁρτίαν τὴν ἀποκαταστάσεως ἀνθρώπων, ἐν τῇ ἀνοχῇ τῆς θεοῦ σεσωσμένα ἢ διὰ Χριστοῦ· πῶς ἐστὶ ἀναγκαῖος τῷ ἐκ θεοῦ Φωτὶ λόγῳ ὁ τῆς σαρκώσεως ὅμοιος, ἵνα δικαιοσύνη μὴ ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ εἴς αὐτὸν πιστεύοντας, καὶ ἀλλάξῃ ἢ τῷ πατρὶ διὰ τῆς θανάτου τῆς ἰδίου σώματος, ἵνα καὶ συζητήσῃ αὐτῷ;

Ἡ ἀγνωεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸ θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; οὐκ ἐφάρμοσαν αὐτῷ διὰ τῆς βαπτίσματος εἰς τὸ θάνατον· ἵνα ὡς περὶ ἠέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τῆς πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν κοινότητι ζωῆς ἀειπατήσωμεν.] εἰ πάντες πῶς ἀλάλησεν εἰς τῆς γῆς συνδεδεμένοι Χριστῷ διὰ τῆς βαπτίσματος εἰς τὸ θάνατον αὐτοῦ, ἵνα ὡς περὶ αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, καὶ ἡμεῖς ἐν κοινότητι ζωῆς ἀειπατήσωμεν, ὡς συνδεδεμένοι καὶ συνεξηγημένοι τῷ δι' ἡμᾶς ἀποθανόντι καὶ ἐγήγερμένῳ· χρειωδέσασθε τε καὶ ἀναγκαῖως τὸ τῆς ἀποκαταστάσεως πέρας καὶ μυστήριον, σαρκίως τε καὶ αἵματος μετέχον ὁ λόγος, ἵνα καὶ ἀποθανεῖν λεγόμενῳ σαρκικῶς, καὶ μὴ καὶ ἐξηγημένῳ, συναποθανώμεν καὶ συνεξηγηθώμεν.

Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγονάμεν τῷ ὁμοιώματι τῆς θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάστασεως ἐσόμεθα.] καὶ τὸ ἴσον τῷ ἀποθανόντι ὅσον νοήσεως καὶ τῆς ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀποθανόντος ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀποθανόντος ἀνάστασις νεκρῶν.

ter quam per Christi sanguinem & mortem diuina dispensatione salutariter susceptam propter præcedentium delictorum condonationem, quæ Deus tolerauerat, saluari nequibat; per Christum autem salutem sumus consecuti; quomodo incarnationis modus Dei Patris Verbo necessarius non erat, quo illos nimirum, qui in ipsum crederent, per sanguinem suum iustificaret, Patrique per corporis sui mortem reconciliaret; atque ita simul cum ipso vitam adipisceremur?

An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in mortem ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in nouitate vite ambulemus. Si eos qui in terris degunt, Christo per baptismum in mortem ipsius cõsepeliri omnino necessum est; ut quemadmodum ille ex mortuis resurrexit, ita et nos quoque in nouitate vite ambulemus, tamquam simul cum eo, qui nostri causa mortuus est, & a mortuis rursum excitatus est, mortui & excitati: profecto non absque summa utilitate ac necessitate incarnationis mysterium patratum est, carniq; & sanguini communicauit Verbum; quo videlicet simul cum illo, qui secundum carnem mortuus & resuscitatus est, & nos quoque moriamur & resurgamus.

Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul et resurrectionis erimus. In eundem sensum & istuc quoque exponas: Quoniam quidem per hominẽ mors, et per hominem resurrectio mortuo-

1. Cor. c. 15. v. 21.

rum. & sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur. Christus secundus Adam appellatus est. Ut autem primus Adam nos deiecit in corruptionem, ita secundus Adam nos prouexit ad vitam; non ut homo communis nostri causa mortem perpeffus, ne in illo mortui maneamus, sed ut Deus incarnatus. Per carnem namque passus est ut homo; ut dum proprium templum diuina virtute exfufcitaret, & nos simul quoque cum illo exfufcitemur.

Ex epistola ad Galatas.

Galat. c. 3. v. 13.

Dent. c. 21. v. 25.

CHRISTVS nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum (quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno) ut in gentibus benedictio fieret Abrahæ in Christo Iesu; ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem. Hinc etiam perspicias licet, Christi mortem mundo salutarem extitisse. Nam maledictum nostri causa factus est, dum crucem sustinuit, necnon ex ligno pependit, quo mundo a peccatis expiato, Abrahæ benedictio in Christo Iesu fieret in gentibus, hoc est, ut gentes, iuxta promissionem Abrahæ factam, per fidem iustificarentur, nosque per fidem spiritum promissum obtineremus. Cum igitur Christi mors legis maledictionem e medio sustulerit, & gentibus rursus Abrahæ benedictionem, hoc est, gratiam per fidem pepererit, & tandem Spiritus sancti participes nos reddiderit; neququam existimare debemus, mortem illius vulgaris cuiuspiam hominis mortem extitisse: quin id potius statuere nos decet, nempe Verbum incarna-

ώσπερ γδ εν τῷ Αδὰμ πάντες ἄποθνήσκουσιν, οὕτω κὲ εν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιήσονται.] δὲ ἄλλος Ἀδὰμ κερχηματίσκειν ὁ Χριστός. καὶ ὡσπερ ὁ πρῶτος Ἀδὰμ ἡμᾶς κατέβησεν εἰς φθορὰν, οὕτως ὁ δεύτερος ἀνέκομισεν εἰς ζωὴν· οὐχ ὡς ἀνθρώπος ψιλὸς ἀποθανὼν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ καὶ εν αὐτῷ μείνωμεν νεκροί· ἀλλ' ὡς θεὸς εν σαρκί, καὶ αὐτῇ πεπονθὼς ἀνθρώπων, ἵνα θεϊκῶς ἀναστήσει ἐν ἰδίῳ ναὸν σωεργασώμεν ἡμῖς.

Ex t̄is πρὸς Γαλάτας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ἡμᾶς ἔζηργήσεν εν τῇ κατάρτα ἡ νόμου, ἡνὸ μὲρος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρτα· γέγραπται γὰρ ἐπικατάρτατος πᾶς ὁ κρεμασμένος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ βίολογία ἡ Ἀβραάμ ἡγήται εν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἡ πνεύματος λαβώμεν διὰ τῆ πίστεως.] ἀδελφοί μοι κἀν τῷ θεῷ, ὅτι γέγονε τῷ κόσμῳ σωτήριος ὁ Χριστοῦ θάνατος. γέγονε ἡ ὑπὲρ ἡμῶν κατάρτα, σαυρόν ἰσομείνας, καὶ κρεμασθεῖς ἐπὶ ξύλου, ἵνα λύσῃ τῷ κόσμῳ τὸ ἀμάρτυδον· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ βίολογία ἡ Ἀβραάμ ἡγήται εν Χριστῷ Ἰησοῦ· πιστεύετε, ἵνα δικαιωθῆτε τὰ ἔθνη διὰ πίστεως, κτλ ἡ δοθεῖσαν ἐπαγγελίαν τῷ Ἀβραάμ, ἵνα πλεῖ ἐπαγγελίαν τῆ πνεύματος λαβώμεν διὰ τῆς πίστεως. ὅτι πίνω καὶ πλεῖ εν νόμῳ λέλυκεν θρῦν ὁ Χριστοῦ θάνατος, κτλ πρὸς ἐκείνησ ἐθνεσ πλεῖ βίολογίαν τῆς Ἀβραάμ, πιστεύετε πλεῖ διὰ πίστεως κἀεν, μετόχουσ δὲ ἡμᾶς ἀπέφλυε καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος· ἐν ἀνθρώπου κοινὸν νοοῖτ ἀνὸ θάνατον αὐτοῦ· πρὸς ἐκείν δὲ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι σαρκί.

ANNO CHRISTI 42.